

РЕШЕНИЕ

№ 3819

гр. София, 11.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 01.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **8178** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на АПК, във връзка с чл. 172, ал. 5 от ЗДвП и е образувано по жалба, подадена от М. М. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1549/25.07.2020г., за прилагане на ПАМ по чл.171 т.1 б."б" от ЗДвП, издадена от С. Й. Г. - мл. автоконтрольор при Отдел "ПП" – СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. "б" от ЗДвП – временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

Оспорващият твърди, че издадената заповед е нищожна, издадена от некомпетентен орган, незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Твърди, че не е управлявал МПС-то, както и че административното нарушение не е установено по несъмнен начин, което е самостоятелно основание за отмяна на обжалваната заповед. Моли да се постанови решение, с което да се прогласи нищожността на обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка, а при условията на евентуалност да отмени изцяло Заповедта, като неправилна и незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят – М. М. Д. – редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. В., редовно упълномощена по делото. Поддържа се жалбата. Счита, че не са налице фактическите и правни основания за издаване на процесната заповед.

Ответник – Младши автоконтрольор в 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“

при СДВР - редовно призован, не се явява, не се представлява.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд – София-град, като прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и обсъди доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С оспорената Заповед № 1549 от 25.07.2020 г. Младши автоконтрольор в 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“, на основание чл.22 от ЗАНН е наложил на жалбоподателя принудителна административна мярка по чл. 171 т. 1, б. „б“ от ЗДвП „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС но не повече от 18 месеца“. Мярката е наложена на жалбоподателя чрез изземването на свидетелството му за управление на МПС №[ЕИК].

Заповедта е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение с бланков № 357409 от 25.07.2020 г. против М. М. Д..

АУАН е съставен от Мл. Автоконтрольор М. В. Ж. в присъствие на свидетеля С. Й. Г. срещу жалбоподателя за нарушение на чл.20, ал.2, чл.123, ал.2, чл.174, ал.3 и чл.100, ал.1 от ЗДвП. АУАН е мотивиран с изложение на следните обстоятелства: на 25.07.2020г. около 22:15 часа в [населено място] по ул. И. С. с посока на движение от бул. Братя Б. към ул. Родопски извор управлява личния си лек автомобил БМВ 316 с рег. [рег.номер на МПС] и пред [жилищен адрес] поради движение с несъобразена скорост спрямо състоянието на пътя – мокър асфалт, реализира ПТП в ограничителни колчета отдясно на пътя и в паркирания отдясно лек автомобил Опел М. с рег. [рег.номер на МПС] . Напуска мястото на ПТП, след което се връща в 23:20 часа, като при покана да бъде изследва за употреба на алкохол с техническо средство, същият категорично отказва да бъде изпробван. Лицето не е дало кръв за алкохолна проба. Издаден е талон за изследване № 080478 за УМБАЛ „Св. А.“ за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му.

Издадената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка е връчена на адресата на 25.07.2020 г., като жалбата е подадена на 10.08.2020 г. , т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Към административната преписка е приложена Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на Директора на СДВР, която е цитирана в оспорената заповед във връзка с материалната компетентност на издателя на последната. Видно от съдържанието на Заповед 513з-1618/26.02.2018г. Директорът на СДВР е оправомощил длъжностни лица от СДВР, вкл. Отдел „Пътна полиция“ при СДВР – полицейски органи по чл. 143, ал. 1, т. 7, чл.159, ал.1, т.4, чл.164, ал.1 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/, да издават заповеди за прилагане на ПАМ, сред които и ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП.

С оглед установената фактическа обстановка по делото, съдът намира жалбата за допустима. Подадена е от надлежен правен субект по см. на чл. 147, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл.59, ал.1 от АПК, административният орган издава или отказва издаване на акта с мотивирано решение. А според чл.59, ал.2, т.4 от АПК, когато административният акт се издава в писмена форма, той съдържа фактически и правни основания за издаване на акта.

Изискването за мотивиране на акта означава той следва да съдържа съвсем конкретни съображения за неговото издаване – както правни, така и фактически.

Оспорената заповед е издадена в нарушение на чл.59, ал.1 във вр. с ал.2, т.4 от АПК, т.е. при липса на форма, защото не съдържа ясно и пълно изложение на фактическите обстоятелства, въз основа на които адресатът на акта да разбере причините за приложената спрямо него принудителна административна мярка.

Съгласно чл.171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: в т.1 от същата разпоредба, в буква „Б” е визирана хипотезата за временно отнемане на свидетелството за правоуправление на МПС на водач, за който се установи, че управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл.174, ал.4 установените стойности са определящи.

При налагане на конкретната ПАМ с оспорената заповед е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в непосочване на датата на извършване на нарушението. Вярно е, че в заповедта е посочено, че е „съставен АУАН серия АА с бл. № 357409 на 25.07.2020г.”, но посочването на номера и датата на съставения АУАН, без да е посочено за какво се отнася този АУАН, както и при липсата на изричен препращащ текст, че нарушението на водача е установено с този „съставен АУАН” не може да замести непосочването на дата на извършеното нарушение, основание за прилагане на принудителната административна мярка. На следващо място - в заповедта не е посочено дали има издаден талон за медицинско изследване и какъв е резултата от него, както и ако не е извършено – поради какви причини. Описването по този начин на фактическите обстоятелства, основание за прилагане на ПАМ, води до неяснота в основаниято за издаването ѝ, вкл. и до липса на основание за прилагането на ПАМ, доколкото отказа на водач да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство, при издаден талон за изследване и осъществено изследване на съдържанието на алкохол в кръвта на водача, в зависимост от резултата от изследването, е възможно да не обоснове приложението на ПАМ по чл.171 т.1 б.Б от ЗДвП или ПАМ да бъде приложена на друго фактическо основание.

От показанията дадени от свидетелите, в хода на настоящото съдебно производство, се доказва, че жалбоподателят не е извършител на процесното ПТП. Настоящият състав приема, че не е безспорно установено, че на посочената дата, час и място в АУАН, жалбоподателят е управлявал МПС, с концентрация на алкохол в кръвта.

Тази фактическа обстановка не е опровергана от АНО, затова съдът приема, че не са били налице основанията за налагане на принудителната административна мярка.

С оглед на изложеното съдът намира, че посочените непълноти във фактическите основания в заповедта за прилагане на ПАМ съществено ограничават правото на защита на нейния адресат.

Заповедта е издадена при съществен порок във формата ѝ, водещ до нейната незаконосъобразност - основание за отмяна по чл.146, т.2 от АПК.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 46-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на М. М. Д., ЕГН 9701207144 от [населено място], Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1 б.Б от ЗДвП № 1549 от 25.07.2020 г. Младши автоконтрольор в 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

Решението не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП.

Съдия: